

[Erlendsson]

Dette nye forslag fra Færøernes lagting må – som næsten sædvanligt – vække både beundring og forundring. En ny lov vedtaget af Færøernes lagting forventes vedtaget i folketinget hurtigt, uden udvalgsbehandling, uden diskussion, kraftigt anbefalet med ord som solidaritet med Færøerne, solidaritet mellem den syddanske og den norddanske befolkning, i dette tilfælde altså med Færøerne.

Man vil af andre partiers ordførere få at høre, at det er ret og rimeligt, at folkene deroppe kan få dagpenge ved sygdom eller fødsel ligesom alle andre danske, og det synspunkt kan fremskridtspartiet da ganske naturligt også tilslutte sig. Der må være lighed for alle inden for riget. Med dette lighedsprincip fastslået kan vi så se lidt på, hvordan færingerne har tænkt sig deres dagpengesystem indrettet.

Færingerne er jo ikke som så mange andre, man kunne nævne, kun eftersnakkere. De har det held, at nye love og regler, som folketinget vedtager, ikke gælder for de stormomsuste øer med deres befolkning, lidt mindre end den bornholmske. De kommer altid bagefter med deres tilsvarende ordninger, og derved får de lejlighed til at mærke sig, hvad der skal undgås, gå uden om de uheldige punkter i folketingets lovgivning og helt undgå at indføre love, som har været en fiasko, men hvorfra det er meget vanskeligt for det danske folketing at trække sig tilbage, når nye regler først er indført, kildeskatteloven f. eks.

Kildeskat er endnu ikke indført på Færøerne. Det vidner højt om færingernes realitetssans. På Færøerne har man erkendt den erhvervsødelæggende effekt af en vildt overdreven indkomstbeskatning. Man er for øvrigt lige så tilbageholdende med kapitalbeskatning. Følgerne er bl. a. et blomstrende erhvervsliv og fuld beskæftigelse. Arbejdsløsheden på Færøerne er så lille, at den knap kan registreres i hele procenttal. Dette gode ønske bevaret. Det fremgår tydeligt af lovforslagets kapitel 2 sammenholdt med kapitel 1.

Principielt omfatter den obligatoriske dagpengeordning kun lønarbejdere uden løn under sygdom. Selvstændige og husmødre kan få en frivillig sikring, hvortil de selv skal betale $\frac{3}{4}$ af udgiften. Der skal i den færøske lov være en karenstid på 2 dage, altså dagpenge

kan først udbetales fra tredje hele fraværsdag. Dagpengemaximum fastsættes til højst 80 pct. af ugelønnen for ufaglærte arbejdere, indbefattet deres generelle tillæg osv. Der er altså i realiteten tale om egentlig transbestemte ydelser, og hele ordningens opbygning synes velegnet til at sikre imod enhver slags misbrug.

Så er der lovens finansiering. Den årlige bruttoudgift for det offentlige anslås til 17,45 mill. kr., i januar 1978 ganske vist. Besparelser på andre ydelser 3,2 mill. kr. Facit 14,25 mill. kr., hvoraf staten skal refundere 40 pct. Alt i alt regner færingerne altså med, at statens merudgifter i 1979 kun bliver 3,24 mill. kr. I det følgende finansår regner man dog med 6,48 mill. kr. Det er jo et beskedent beløb, kun ca. 1 kr. pr. syddansk skatteyder årlig, men det er en fortsættelse af den urimelige ordning, at en befolkning på en enkelt øgruppe fortsat skal favoriseres på bekostning af befolkningen i det øvrige, skatteplagede rige. De generelle tilskud, dvs. statens tilskud, er i hovedlandet 2.600–3.100 kr. pr. indbygger, men på Færøerne kommer man op på 6.700 kr., og det er vel at mærke penge, som man intet har ydet til gengæld for. Der går ingen statskat fra Færøerne til Danmark. De penge, der i andre kommuner i landet betales som generelle tilskud, er faktisk penge, som skatteyderne allerede én gang har betalt. De er gået ind i statskassen og går tilbage fra statskassen igen til kommunerne.

Det er en ordning, som i længden ikke kan bestå. Den er uværdig for forholdet mellem Syddanmark og Færøerne, og derfor kan fremskridtspartiet ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Johan Nielsen (S):

Personlig sætter jeg meget høj pris på det ærede medlem, som her forlod den høje talerstol, og jeg ved, at han virkede en kort tid på Færøerne, hvor man også satte meget høj pris på ham. Men jeg kan ikke forstå, at han kan være så tungnem, at jeg ikke kan få banket ind i hans hovede, efter at jeg gang på gang har prøvet at forklare ham det, at det er ikke her og nu, vi skal afgøre forholdet mellem Færøerne og Danmark. Hvis vi skal have en revision, så må vi mødes til en forhandling. For øvrigt føler vi færinger overho-